

KHUTBA

Norsk – 20.11.09

Hajj

Kjære muslimer,

Hajj er en respons på Allahs åpenbaring til profet Ibrahim (fvmh): ***Kall menneskene til pilegrimsreisen, og de vil komme til deg til fots og på magre kameler fra alle dype pass***, - Koranen 22:27. Dette Koranverset ble forklart av Ibn Kathir som følgende: **Å kalle menneskene til pilegrimsreisen betyr «å berette om pilegrimsreisen til menneskeheten og få dem til å utgjøre pilegrimsreisen til dette Huset som Vi befalte skulle bygges».** Det er sagt at Ibrahim sa: **«Å, Herre, hvordan kan jeg få formidlet dette, når min stemme ikke når dem?»** Det ble sagt: **«Kall på dem og Vi vil formidle det. Så Ibrahim stod opp og sa: «Å, mennesker! Deres Herre har etablert et Hus, så kom pilegrimer, til dette Hus».** Det er sagt at fjellene sank så hans stemme kunne nå alle verdens regioner, og dem som fortsatt var i mødrenes mager og i deres fedres hofter (loins) kunne høre kallet. **Folk strømmet til ifra byene, fra ørkenen og landsbyene; og dem som Allah har bestemt vil utføre pilegrimsreisen, helt frem til dommedag: «For å tilbe Deg Allah, for Deg».** Dette er et sammendrag av beretningene til Ibn Abbas, Mujahid, Ikrimah, Said bin Jubayr og andre *salaf*. Og Allah vet best. Dette ble tatt opp av Ibn Jarir og av Ibn Abi Hatim.

Hajj er også en arv fra profet Ibrahim, og et svar på hans bønn da han spurte Allah (swt): ***og la menneskets hjerter føle velvilje mot dem. La dem få frukt å spise, så de må vise takknemlighet.*** - Koranen 14:37. Det er hvorfor vi har en spesiell følelse for Kaba, liker å gå rundt den i *tawaf*, og savner den når vi er langt borte. Det er hvorfor vi er spirituelt knyttet til den, og ber i dens retning; *Kiblah*. Det er derfor de fleste får øynene fulle av tårer når de er der.

Hajj er en kompilasjon av hendelser og opplevelser som profet Ibrahim opplevde. Når vi utfører dem, lever og erfarer vi en del av hva Profetene gjorde. Vi opplever noen av de vanskelighetene og lidelsene som de gikk igjennom, og vi forstår ofringene de gjorde for å overlevere åpenbaringen fra Allah (swt). Når vi er der, husker vi at stedet ikke var slik som det er nå. Det var en isolert plass, uten mennesker og ressurser. Vi husker at Ibrahim forlot sin familie der etter ordre fra Allah (swt). Vi husker at han vendte tilbake før avreise, og sa: ***Herre, jeg har bosatt noe av ditt avkom i en dal, hvor intet gror, ved Ditt hellige hus.*** – Koranen 14:37. Vi lever dette øyeblikket slik Ibrahim levde det, og innser hvor trofast han underkastet seg Allah (swt) da han forlot sin kone og sin kjære sønn på denne ensomme plassen. Han forlot dem helt alene, bare omringet av fjell og ville dyr. Hvorfor? Fordi Allah (swt) befalte det. Vi blir også klare over konas sterke tro når vi kommer i hug deres samtale før Ibrahims avreise. Hun spør han: **«Befalte Allah deg til å gjøre det(etterlate oss her)?»** Han svarte: **«Ja».** Hun svarte tillitsfullt: **«Da er vi trygge.»** - Begge aksepterte Allahs vilje og underkastet seg Ham i viten om at Allah er Den Barmhjertige, og ikke vil straffe dem som følger Hans vilje.

Vi minnes det som skjedde etter at profet Ibrahim forlot dem der; en stund etter at de hadde vært der og spist og drukket hva de hadde, ble moren tørst. På grunn av mangel på vann, produserte ikke lenger kroppen hennes melk for å kunne amme barnet, så barnet led av sult. Moren begynte å lete etter hjelp. Hun dro opp på haugen Safa i håp om å finne noen som kunne gi dem vann, men hun så

ingen. Hun dro ned igjen, og opp på den andre haugen, Marwa, men hun så ingen derfra heller. Hun fortsatte å dra frem og tilbake mellom disse to haugene syv ganger (grunnen til at vi gjør den samme vandringen i Hajj og Umra). Etter å ha tatt turen syv ganger, hørte hun en stemme. Hun vendte tilbake for å sjekke barnet, og fant en engel grave i jorden med vingen sin. Han fortsatte å grave helt til vann(zamzam) strømmet frem. Hun begynte å fylle skinnflasken, drakk, og ammet barnet. Engelen sa til henne: «Vær ikke redd, du er trygg(Allah vil ta vare på deg). Barnet vil bygge Guds hus på denne plassen sammen med sin far».

I Hajj fortsetter vi å leve med historien om profet Ibrahim. På den siste dagen når vi slakter, husker vi hvordan troen til Ibrahim og hans familie ble satt på prøve. Ibrahim ble beordret til å slakte sin elskede sønn Ismael, da han hadde blitt stor. Som alltid var reaksjonen snar; Profeten kalte på sin sønn og fortalte hva Allah hadde beordret. Hvordan responderte sønnen på det? Eller vi kan først spørre oss selv; Hva ville du gjort om din far hadde fortalt deg at han skulle slakte deg? I det minste vil de fleste av oss finne det vanskelig å akseptere og derfor unngå det. Men responsen til profet Ismael var annerledes; det var en øyeblikkelig aksept: **«Min far, gjør det som du er pålagt. Du vil finne meg standhaftig, om Gud vil.»** - Koranen 37:102. Så profet Ibrahim la ned sin sønn for å slakte han. Mirakuløst kuttet ikke kniven opp halsen hans, og han ble byttet ut med en sau fra himmelen; **Da de hadde underkastet seg påbudet, og han hadde lagt sønnen med ansiktet ned, ropte vi til han: «Abraham! Du har rettet deg etter drømmesyntet! Slik lønner vi dem som handler vel. Dette var visselig en klar prøvelse.»** - Koranen 37:103-106.

Kjære muslimer,

Få mennesker har forstått konseptet av Hajj; at det er for at vi skal praktisere den absolutte underkastelse til Allah, slik Ibrahim, gjorde, i det minste for en liten del av våre liv. Det er grunnen til at vi er bundet til mange obligasjoner fra øyeblikket vi bærer *Ihram*. Det er også grunnen til den store belønningen for riktig utførelse av Hajj.

Abu Huraira (må Allah være fornøyd med han) sa: **Allahs sendebud sa: «Utførelsen av Umra er en utslettelse av syndene gjort (mellom den og den forrige) Og belønningen ved Hajj mabrour (pilegrimsreise akseptert av Allah) er ingen annen enn paradiset.»** Fortalt av Albukhari.

Han fortalte også: **«Profeten (saws) sa: 'Dem som utfører Hajj for Allahs fornøyelse, som ikke har seksuelt samvær med sin kone, og ikke gjør onde gjerninger, vil returnere (etter Hajj, ren fra synder) som han ble født på ny.'»** Fortalt av Albukhari.

Så til slutt, for dem som skal dra på Hajj vil jeg oppfordre til å gjøre sitt aller beste for å gjøre Hajj på den riktige måten, så dere får den store belønning. Og for oss som ikke drar på Hajj, ber jeg Allah om å hjelpe oss for å en dag kunne dra på Hajj, og få være blant de velsignede som har hatt muligheten til å utføre Hajj på den korrekte måten; *Hajj mabrour*.

Khutba av Sidi Mohamed Ould Cherif